

LA SFÎRSIT DE SĂPTĂMÎNĂ

Masa rotundă

a „Scintei tineretului“

CONFESIUNI

despre

PROFESIE

PARTICIPĂ:
Prof. univ. dr. **Victor Sahni**
membru corespondent al Academiei
Actrița **Leopoldina Bălanuța**
Inginerul **Stroic Ionescu**
Profesorul **Dumitru Marinescu**
Director al Liceului „Metei Bănară”
DISCUȚIE ORGANIZATĂ DE **Ion Bibici**

Scinteia tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

Anul XXII, seria II, Nr. 5284

4 PAGINI — 25 BANI

Duminică 15 mai 1966

Geometrie industrială la Luduș
Foto: G. VLAD

LUNI SE DESCHIDE

Congresul Sindicatelor din România

Sindicatul din România, organizație profesională a clasei muncitoare din țara noastră, care numără în rândurile sale peste 4.000.000 de membri se află în fața unui eveniment important din viața lor. Măne încep în Capitală, în Sala Palatului Republicii Socialiste România, lucrările celui de-al V-lea Congres al Sindicatelor.

Purtătoare ale tradițiilor de luptă ale clasei muncitoare, care de-a lungul anilor și-a verificat în practică calitățile politico-organizatorice — fiind clasa cea mai unită și mai înaintată a societății, conducătoare a luptei poporului pentru o viață mai bună — sindicatele au jucat un rol important în principalele momente revoluționare care au deschis drumul țării spre România de azi.

Fiecare moment din acest drum, de la România cunoscută ca un colt vitreg al Europei, pînă la România Socialistă de azi, o țară în plin progres, cu o economie multilateral dezvoltată, este legat de activitatea clasei noastre muncitoare, condusă de Partidul Comunist Român.

Sindicatele au contribuit la organizarea participării maselor celor ce muncesc la opera de reconstrucție a țării; au mobilizat cu energie și pasiune, în anii de după naționalizare, milioanele de oameni ai muncii la îndeplinirea planurilor de dezvoltare a economiei naționale.

Sindicatele și-au câștigat merite mari în îndeplinirea sarcinilor trasate de partid privind industrializarea socialistă a țării, prin organizarea participării maselor celor ce muncesc la planificarea și conducerea economiei, a întrecerii socialiste și a consfățuirii de producție, a mișcării de inovații și raționalizări care au pus în valoare minunatul talent și capacitatea creatoare a oamenilor muncii din țara noastră.

Întrecerea socialistă, organizată de sindicate, este cea mai înaltă școală în care se manifestă spiritul creator al clasei muncitoare. Sindicatele — pe baza Directivelor C.C. al P.C.R. cu privire la criteriile principale ale întrecerii socialiste, au perfecționat conținutul întrecerii socialiste, au orientat-o spre obiective majore ale economiei: creșterea productivității muncii, introducerea progresului tehnologic și diversificarea producției, realizarea în fiecare fabrică și uzină a unor produse de calitate superioară, competitive pe piața externă, reducerea continuă a prețului lor de cost etc. Sindicatele desfășoară, de asemenea, o vastă activitate pentru promovarea tehnicii noi, organizând numeroase acțiuni de propagandă și informare tehnică a maselor de oameni ai muncii, de calificare și perfecționare continuă a calificării profesionale a muncitorilor, tehnicienilor și inginerilor.

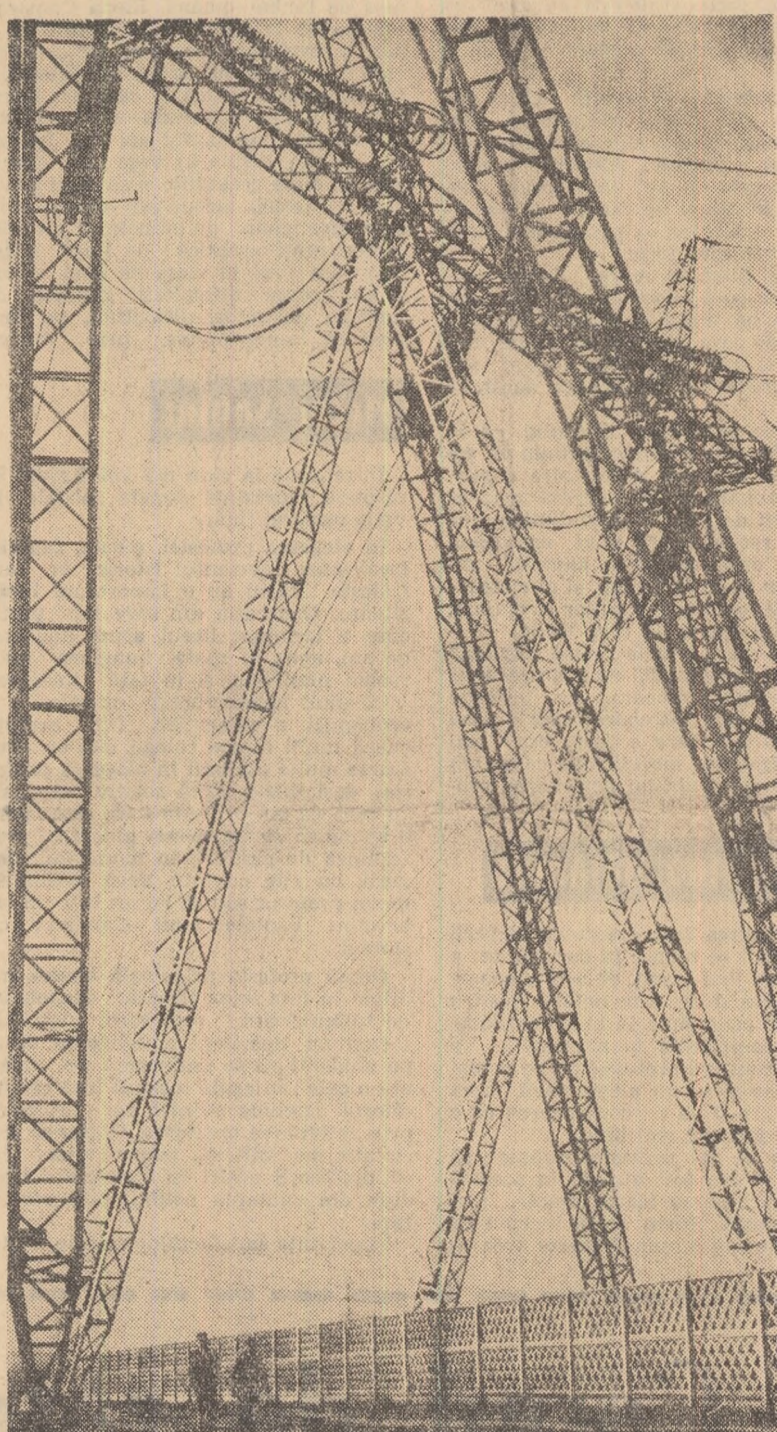
Noi trenuri remorcate de locomotive Diesel

În curând toate trenurile accelerate de pe liniile București — Craiova — Tr. Severin — Timișoara, precum și cea mai mare parte a celor care circulă în direcția Mărășești —

Suceava și Bășoara — Siminira — Arad vor fi remorcate de locomotive Diesel — electrice. Aceasta va duce la scurțarea timpului de parcurs și îmbunătățirea condițiilor de confort (Agerpres)

Bucurându-se de un mare prestigiu în rândul oamenilor muncii, organizația profesională a clasei muncitoare contribuie la înlăturarea nămurilor de creștere a condițiilor de viață și trai ale oamenilor muncii. Sindicatele veghează la respectarea legii socialiste a muncii, normelor de tehnica securității muncii, asigură anual condiții de odihnă și tratament la sune de mii de oameni ai muncii. Construirea socialismului și comunismului este opera conștientă a milioanele de oameni ai muncii chemați să dea viață grandioaselor planuri elaborate de partid. Sindicatele desfășoară în acest scop o activitate multilaterală. Răspunzând cerințelor crescînde, nevoilor spirituale ale maselor de oameni ai muncii, determinate de aderența lor permanentă la comorile culturii, științei și artei, sindicatele desfășoară o bogată activitate politico-educativă, care determină participarea conștientă a maselor muncitoare la elaborarea și îndeplinirea sarcinilor economice.

(Continuare în pag. a III-a)

ION BIBICI: După o primă discuție, privind caracterul general al vieții tineretului în țara noastră, ne propunem, începînd cu prezenta „masă rotundă”, să întreprindem dezbateri ale unor probleme bine circumscrie, reprezentînd preocupările dominante ale adolescenței și primei tinereți.

Dintre aceste preocupări, alegerea unei profesii se impune, credem, cu cea mai mare urgență. Profesia reprezintă, în adevăr, mijlocul prin care un om al timpului nostru, poate, specializîndu-și activitatea, contribui la progresul social. Numai în cadrul unei profesii omul se poate împlini pe sine, dezvoltîndu-și personalitatea. Am putea defini astfel, timpurile moderne, prin tipul personalității umane, specializate într-o activitate profesională, care-și aducește într-o anumită direcție cultura generală.

În acest mod, profesia împlinește personalitatea indi-

viduală pe un întreg plan: psihologic, prin potențarea aptitudinilor individuale și prin cultură specializată; social, oferind individului un statut în cadrul vieții colective și dîndu-i o demnitate personală; în sfîrșit, pe plan etic, creînd omului putința de a contribui, în măsura aptitudinilor sale, la propășirea vieții sociale și naționale, din care face parte.

Alegerea unei profesii se impune, în aceste condiții, încă din anii adolescenței. Va trebui să observăm, însă, din capul locului, că această alegere comportă mari dificultăți, deopotrivă psihologice și practice.

În adevăr, alegerea profesiei are loc la o vîrstă în care personalitatea nu este încă deplin formată. Adolescența este vîrsta instabilității sufletești, a lipsei de maturitate în judecată, a labilității emotive; personalitatea la această vîrstă nu este încă deplin încheiată; adolescentul se caută, nu se

cunoaște încă bine pe sine; el confundă prea adesea visul și dorința cu realitatea; el se lasă cucerit de iluzii; adolescentul este lipsit de experiență personală, iar cunoașterea vieții sociale în care este obligat să intre cu un rol bine determinat, este, în general, lipsită de perspectivă. Și totuși, condițiile vieții actuale impun adolescentului, avînd o personalitate încă sovîitoare, neîndeplinită încă și adesea necunoscută o propriilor posibilități interioare, de a lua o hotărîre definitivă, privitor la împrejurări și condiții de viață pe care nu le cunoaște, decît cu totul superficial!

O atare alegere depășește, desigur, resursele sufletești ale celor mai mulți tineri, lăsați la propriile lor puteri. Cercetarea statistică arată, deopotrivă, nehotărîrea alegeții unei mari categorii de adolescenți, aflați la sfîrșitul școlii medii, ca și a marelui coeficient de erori săvîrșite, odată alegerea făcută.

(Continuare în pag. a II-a)

Întoarcerea delegației de partid și guvernamentale române care a vizitat R. D. Vietnam

Sîmbătă dimineața s-a înapoiat în Capitală delegația de partid și guvernamentală a Republicii Socialiste România, condusă de tovarășul Emil Bodnaruș, membru al Comitetului Executiv și al Prezidiului Permanent al C.C. al P.C.R., prim-vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al Republicii Socialiste România, care la invitația Comitetului Central al Partidului celor ce Muncesc din Vietnam și a guvernului R. D. Vietnam a făcut o vizită în această țară.

Din delegație au făcut parte tovarășii Paul Niculescu-Mizil, membru al Comitetului Executiv, secretar al C.C. al P.C.R., general-colonel Ion Ioniță, membru al C.C. al P.C.R., adjunct al ministrului forțelor armate, Vasile Vlad, membru pleant al C.C. al P.C.R., șef de secție la C.C. al P.C.R., Vasile Gliga, adjunct al ministrului afacerilor externe, și Ion Moangă, ambasadorul Republicii Socialiste România la Hanoi.

La sosire, pe aeroportul Băneasa, membrii delegației au fost salutați de tovarășii Gheorghe Apostol, Alexandru Birădeanu, Alexandru Drăghici, Gheorghe Rădulescu, Leontin Sălișjan, Florian Dănilache, Mihail Dalea, Virgil Trofă, Corneliu Mănescu, ministrul afacerilor externe, de membri ai C.C. al P.C.R. și ai guvernului, de activiști de partid și de stat.

Au fost prezenți Ho Tu Truc, însărcinatul cu afaceri ad-interim al R. D. Vietnam la București, ambasadorii R. P.

Chineze, Tzen Iun-Ciuan și Uniunii Sovietice, A. V. Basov.

La plecarea din Moscova delegația română a fost condusă la aeroportul Vnukovo de K. T. Mazurov, membru al Biroului Politic al C.C. al P.C.U.S., prim vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., V. V. Kuznetov, prim-locțiitor al ministrului afacerilor externe al U.R.S.S., P. A. Rotmistrov, mareșal principal al unităților blindate, și de alte persoane oficiale sovietice.

Au fost prezenți, de asemenea, Teodor Marinescu, ambasadorul Republicii Socialiste România în U.R.S.S., Nguyen Van Kinh, ambasadorul Republicii Democratice Vietnam în U.R.S.S., Cian De-tiun, însărcinatul cu afaceri ad-interim al R. P. Chineze la Moscova, colaboratori ai Ambasadei române din Moscova.

(Agerpres)

Lucrare scrisă la matematică... Înainte de a fi așternute pe hîrtie, formulele sînt trecute prin filtrul gândirii.

Lecție în aer liber

de Florența Albu

nu care a fost delegat la Congresul U.T.C. — o mîlădă subțire, toată numai energie și inițiativă; iată-i pe Maria Neagu și pe Dan Tarba, viitorii geologi; pe Nicolae Arigeanu „maestrul fotograf” al clasei sau Iuliana Aleman, reprezentanta Crucii Roșii în grupul excursioniștilor noștri, viitoare doctoriță poate. Dar cum ai putea să-i ugi pe Mircea Tipuriță zis Iepurașul sau pe Măluța Opris sau pe Miocara Irimie?... Căci fiecare din membrii acestui colectiv admirabil, acestui colectiv de adevărați colegi, au luat pînă acum cu asalt nu numai virfurile munților din jur, dar și înălțimile matematicii, istoriei, chimiei, literaturii...

Așadar, clasa a X-a B a pornit în excursie. Trenul străbate acum Defileul Oltului. Maria Neagu prezintă celorlalte itinerariile: Seimbăta, Tălmăciu, Boia, Turmu Rosu, Cozia... Pătrundem în geologie, în istorie, în legendă. Harta întinsă pe genunchi este confruntată cu harta vie care se desfășoară în mers, dincolo de ferestrele trenului. Preludiul excursiei... Și cîntecele... Cîntecele, toate, au vîrsta lor, vîrsta lîitacului și adolescenței...

De la minăstirea Turmu începe urcușul spre minăstirea Sîmbăra, spre virfurile Cozia și Poarta prăpăstioasă, spre cascada abruptă și spre plaiurile pe care au înflorit gențiile abastre.

Băieții își ajută colegii (Continuare în pag. a III-a)

DIN TURNUL PĂTRAT AL CETĂȚII

de Ștefan Iureș

Orașul acela se gîsește în centrul țării; cetatea aceea se află pe înălțimea stîncosă din mijlocul orașului; iar acel turn pătrat își ridică muchiile de piatră în inima cetății. Iată niște învelșuri concentrice în stare să justifice, din capul locului, tuburatul pas cu care trece scara, în interiorul de cochilite. Subredă, cîrpiță, scara e bătrînd ca istoria. Normal, deoarece ea chiar traversează istoria: la fiecare cat, unelte-

le, armele, documentele unei alte epoci te strigă cu o sută de guri: „omule, fă un popas în secolul nostru! Vino printre iobagi, pune mina pe coarnezle plugurilor de lemn! Zăbovește puțin, breasla arginturilor ține mare sobor, arborind steaguri de marochin! Nu pleca încă, groful își mîrîță fîca, axulă lista satelor de zestre. Mai rămiți, uite, aceste puști cu vergea trag asupra husarilor din armata imperială a

habsburgilor — a izbucnit revoluția...”. Turnul pătrat, scoică uriașă în care timpul vîiește continuu, ca marea, mă îmbie însă tot atât de mult spre platforma superioară, de unde ochiul cuprinde, pe 360°, spațiul. A-tent, dar grăbit pe ultimele trepte, simt contrastul dintre creștetul plecat anume ca să se jerească de grînzile joase, și sufletul liber, fîșînd pasăre printre deschizături, cu ne-

răbdarea îndrăgostitului. În sfîrșit, sint sus. Patru latari de turn, patru zări! Dar unde se vor găsi în mine cămările în care se îngărmădesc atita frumusețe? Nu vreau nici măcar să schizez încercarea de a mă hazarda în descrieri. Ce rost ar avea? Nici pictorii, cu limbașul specializat al artei lor, nu reușesc decît arareori;

(Continuare în pag. a III-a)

Cabana Rarău

Artă sau comerț?!...

de Teodor Mazilu

Deși nu are nici o lărimă de aptitudini artistice...

Capul familiei își încurajează odrasla pe drumul spinoasă al artei...

— Mai ciupesc eu de la gâti. Artă e mare, și de unde lua... Ce, parcă e musai să îi originai?

— E convins că lipsa de caracter poate înlocui cu succes lipsa talentului.

Fisă pentru un nou insectar de buzunar

chiturile artei din punctul de vedere al unei excelente gospodine...

— Artă e o meserie curată... Vitezoaie logodnică privește arta ca o viitoare soție...

— Eu nu prea am cino vite ce talent, de aceea o să trebulască să muncesc mult... Muncind mult am să prognez...

— Mai ciupesc eu de la gâti. Artă e mare, și de unde lua... Ce, parcă e musai să îi originai?

ghid săptămânal Muzica

Ecraanul

Din cele trei manifestări muzicale ale acestei săptămâni, demne de a menține deosebită, am auzit înainte de toate simfonica filarmonică în care Mircea Cristescu a programat prima audiere a Simfoniei de cameră lui Anatol Vieru...

Cadru din filmul „Operațiunea I”

Iată și câteva detalii despre piesele inserate în programul concertului: cele două lucrări ale lui Benjamin Britten reprezintă episoade din opera „Peter Grimes”...

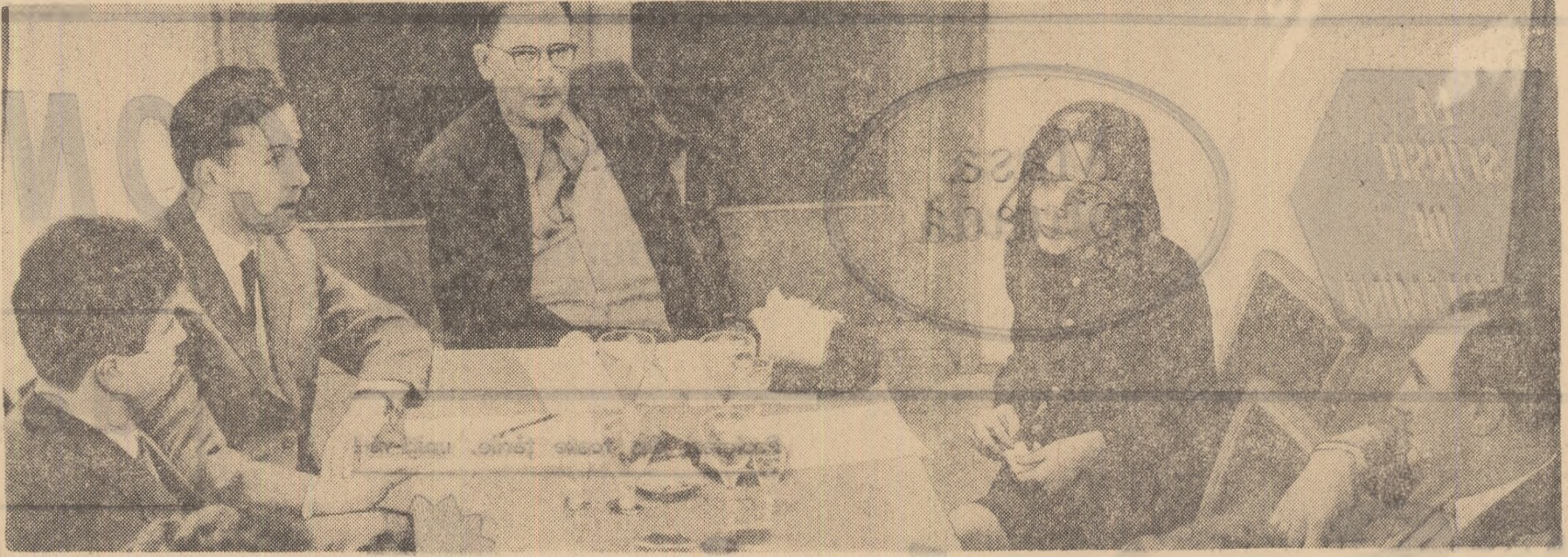
NOAPTEA IGUANEI: Din nou pe ecranul noastre dramatice... SOȚIE FIDELĂ: Este o poveste destul de înclădită despre amori...

Passacaglia este o piesă de mică proporție construită după principiile cunoscutelor ale genului. Cea patra „interludiu” purtând diverse subtitluri reușește să evocă plastic, sugestiv diverse întâmplări.

HAUDUCI — cinematoscop rulează la Patria (orele 10, 12, 15, 18, 20, 22, 24, 26, 28, 30, 32, 34, 36, 38, 40, 42, 44, 46, 48, 50, 52, 54, 56, 58, 60, 62, 64, 66, 68, 70, 72, 74, 76, 78, 80, 82, 84, 86, 88, 90, 92, 94, 96, 98, 100).

Concertul nr. 2 a lui Rahmaninov, reprezentă una din cele mai remarcabile lucrări pianistice din literatura universală...

HAIDUCI — cinematoscop rulează la Patria (orele 10, 12, 15, 18, 20, 22, 24, 26, 28, 30, 32, 34, 36, 38, 40, 42, 44, 46, 48, 50, 52, 54, 56, 58, 60, 62, 64, 66, 68, 70, 72, 74, 76, 78, 80, 82, 84, 86, 88, 90, 92, 94, 96, 98, 100).

CONFESIUNI despre

(Urmare din pag. 1) De câte ori nu am avut, în viață, prilejul de a întâlni oameni care și-au lăsat o alegere greșită a profesiei...

dar că voi avea, în același timp, și mari satisfacții care vor reprezenta o răsplătire morală a acestei munci.

Îngaduiți-mi ca, în concluzie, să stăruiesc asupra însemnătății pe care organizațiile de tineret — mă refer la U.T.C. — o au asupra adolescenților...

făcut box, dar am continuat să învăț matematicile și fizica. Am plecat apoi să-mi satisfac serviciul militar.

Victor Sahini

Intrebările la care mă voi strădui să răspund reprezintă puncte nodale în viața oricărui tinar.

Stroile Ionescu

În adolescență, mă simțeam atras în mai multe direcții; descoperam în mine mari și variate posibilități...

Dumitru Marinescu

Am terminat liceul în 1949. Vârsta mea de formare (14—18 ani) coincidea cu lupta de transformare a țării noastre...

Leopoldina Bălanuță

După părerea mea greutatea alegerii unei profesii se reduce la curajul de a fi cinstit cu tine însuși, de a-ți cunoaște posibilitățile și de a te hotărî pentru ceea ce contribuie la binele societății...

Cronica dramatică

În această stagiune a reluărilor, Teatrul de comedie și-a adus aminte de Capul de rățoi, piesă a lui Gh. Ciprian...

CINEMATOGRAFE

HAUDUCI — cinematoscop rulează la Patria (orele 10, 12, 15, 18, 20, 22, 24, 26, 28, 30, 32, 34, 36, 38, 40, 42, 44, 46, 48, 50, 52, 54, 56, 58, 60, 62, 64, 66, 68, 70, 72, 74, 76, 78, 80, 82, 84, 86, 88, 90, 92, 94, 96, 98, 100).

HAUDUCI — cinematoscop rulează la Patria (orele 10, 12, 15, 18, 20, 22, 24, 26, 28, 30, 32, 34, 36, 38, 40, 42, 44, 46, 48, 50, 52, 54, 56, 58, 60, 62, 64, 66, 68, 70, 72, 74, 76, 78, 80, 82, 84, 86, 88, 90, 92, 94, 96, 98, 100).

„Capul de rățoi” la Teatrul de comedie

În această stagiune a reluărilor, Teatrul de comedie și-a adus aminte de Capul de rățoi, piesă a lui Gh. Ciprian, în fără succes, de Teatrul Național în 1940.

o are și pe cea scenică. Ca actor, Ciprian a scris-o cu dorința expresă de a-i fi jucată. Tot ca actor el s-a îngrijit mai mult de fizionomia morală, de caracterologia personajelor...

Acasta ar putea explica, într-o anumită măsură, nefăcerea lui D. Eșrig în capacitatea piesei de a trăi autonom și apariția numeroaselor prozeze regionale pe care regizorul le-a dăruit. Deși inteligent și inventiv, regia piesei nu s-a constituit ca o prelungire a ideii autorului ci și-a constituit o existență separată.

Desen de NEAGU RĂDULESCU

HAUDUCI — cinematoscop rulează la Patria (orele 10, 12, 15, 18, 20, 22, 24, 26, 28, 30, 32, 34, 36, 38, 40, 42, 44, 46, 48, 50, 52, 54, 56, 58, 60, 62, 64, 66, 68, 70, 72, 74, 76, 78, 80, 82, 84, 86, 88, 90, 92, 94, 96, 98, 100).

HAUDUCI — cinematoscop rulează la Patria (orele 10, 12, 15, 18, 20, 22, 24, 26, 28, 30, 32, 34, 36, 38, 40, 42, 44, 46, 48, 50, 52, 54, 56, 58, 60, 62, 64, 66, 68, 70, 72, 74, 76, 78, 80, 82, 84, 86, 88, 90, 92, 94, 96, 98, 100).

HAUDUCI — cinematoscop rulează la Patria (orele 10, 12, 15, 18, 20, 22, 24, 26, 28, 30, 32, 34, 36, 38, 40, 42, 44, 46, 48, 50, 52, 54, 56, 58, 60, 62, 64, 66, 68, 70, 72, 74, 76, 78, 80, 82, 84, 86, 88, 90, 92, 94, 96, 98, 100).

HAUDUCI — cinematoscop rulează la Patria (orele 10, 12, 15, 18, 20, 22, 24, 26, 28, 30, 32, 34, 36, 38, 40, 42, 44, 46, 48, 50, 52, 54, 56, 58, 60, 62, 64, 66, 68, 70, 72, 74, 76, 78, 80, 82, 84, 86, 88, 90, 92, 94, 96, 98, 100).

aviator. Din fericire în școala primară am avut un învățător bucl, căruia îi plăcea matematica. Acesta mi-a creat pasiunea pentru meseria de profesor și în special pentru matematică. Ceva mai târziu, însă, când eram în clasa a V-a de liceu, am resimțit și alte inclinații; m-am entuziasmat pentru profesorul de istorie; am participat apoi la un concurs de chimie, pe care l-am câștigat; succesul m-a încurajat să devin chimist. Acestea sînt căutări inerente ale adolescenței. Mai târziu însă, a intervenit o nouă pasiune și anume teatrul. Reprezent unu dintre tinerii care au făcut o trecere bruscă de la o meserie la alta. Am avut prilejul să văd spectacolele Teatrului Național. Pasiunea pentru matematică a rămas totuși pasiona de bază.

Cind eram la teatru, m-am ocupat și de sport; am făcut canotaj, scrimă și chiar balet. Faptul că am trecut prin toate acestea, m-a ajutat mult în meseria pe care o practic azi ca profesor. Pentru a fi un bun profesor trebuie să știi să te comporți cu copiii, să ai variație de ton, să știi să-i captezi. Faptul că am avut căutări în

transmit cît mai mult din experiența mea. Am mulți elevi care sub influența mea vor să devină profesori de matematică. Unora — cunoscându-le posibilitățile, înclinările — le-am spus că nu este bine; l-am îndreptat deși către meseriile în care pot fi de cel mai mare folos, către care au apăsătorul și înaltă destul de mulți adolescenți cu o gândire încă neformată, lucru firesc la 17 ani. Folosind exemplul profesorului ei tind dintr-un simplu gest imitativ să se îndrepte către aceeași specialitate. Ar fi greșit ca un profesor care vede că un elev ar vrea să se îndrepte către materia lui, fără a fi apt pentru aceasta, nu l-ar întoarce din drum. În acest sens, trebuie să ne gândim cu multă judiciozitate pentru a căuta să ferim copilul de tradiția care-l îndreaptă fără discernământ către meseria părintelui. Tot pe linia aceasta, a alegerii specialității, noi organizăm în școlile specializate cerințele să-și arate încă din școală ce facultate vor să aleagă; noi, colectivul de profesori, îi pregătim pentru facultatea preferată. Luăm chiar legătura cu facultățile de unde primim și probleme,

pe care le lucrăm cu elevii, pentru ca aceștia să-și poată da seama dacă vor putea face față acestor condiții.

Ion Bideri

Îngăduiți-mi, ca la capătul acestor patetice mărturisiri să fac câteva considerații finale, cu o încheiere a expunerilor dvs., înaintea de-a-mi face la rîndu-mi, confesia asupra alegerii profesurii.

Cred că din mărturiile dvs., comparate cu starea de lucruri din tineretea mea, vor reieși cu multă claritate, cîteva încheieri, de ordin general: o) dinoră, alegerea unei profesii era un fapt cu semnificație predominant individuală, în timp ce în prezent alegerea are un tîlc, deopotrivă individual și social; era decizi firească ca în trecut, a ajutorului primit de tînr, din partea societății, în alegerea profesiei, să fie înclinații și cu totul secundar, în timp ce în epoca de față tînrul să fie ajutat efectiv și sistematic în această orientare, de către școală, organizația de tineret, organizația de masă, așadar prin organe sociale bine determinate.

În această privință, căldura pe care școala o dă adolescentului, contactul timpuriu, concret, imediat, pe care profesorul îl stabilește între elev și viața socială, industrială și culturală — mă refer la cuvintele profesorului Marinescu — și, în același timp la indicațiile date de inginerul Ionescu, în legătură cu sprînjul primit din partea organizațiilor U.T.C., de partid, colective simpatice și sistematice a îndrumărilor primite în diferitele școli urmate — toate aceste precizări mi se par concludente.

Tînrul trebuie să știe că, în prezent, nu este singur; că este sprînjit în cunoașterea vieții din jur de o seamă de organisme sociale. Nu vom putea stăruî îndeașuna asupra rolului pe care îl are în viața unui tînr, în perioada formării sale, un profesor, un cuvînt înțelept, o îndrumare, un exemplu. În acest sens, aș vrea să subliniez semnificația acestei „meseri rotunde” în care participăm și căutăm să-și dezvoltăm căutările lor, arătînd împreună prin care au trecut înainte de a-și descoperi vocația și a face o opțiune între numeroasele inclinații pe care adolescentul crede că le descoperă în sine, dar între care trebuie totuși să facă o alegere lucidă, semn de maturitate și discernământ.

Fără îndoială, nu am putut întruni la această masă decît un număr restrîns de reprezentanți ai diferitelor profesii: fiecare dintre cei prezenți au adus însă contribuții pe care le socotim esențiale și care cred că vor putea călăuzi pe adolescenții în alegerea profesiei, înlăturînd riscul unor erori de opțiune.

În această privință, scoțese că mărturisirea mea va putea aduce, la rîndu-i, o căldură, în dea vîrstă de zece ani, fusese destinat carierei armelor, pe care o tubeam. Am fost obligat să recunosc însă, trei ani mai târziu, că aptitudinile mele fizice nu-mi îngăduiau o exercitare în condiții satisfăcătoare, a acestei profesii.

La vîrstă de 13 ani, sub impresia lecturii unor cărți, hotărîtoare pentru adolescența mea, am avut revelația realității universului stelar și m-am hotărît să mă consacru astronomiei. Mi-am continuat așadar lecturile astronomice, mi-am cumpărat chiar o lunetă, am făcut observații personale am început să învăț trigonometria sferică... dar, trei ani mai târziu, mi-am dat seama de incapacitatea mea totală, în studiul disciplinelor matematice.

De abia către șaptesprezece ani, în urma altor lecturi, cit și a unei mai adînci cunoașteri a propriilor mele aptitudini — mi-am dat seama că adevărata mea vocație este aceea de cercetător al vieții interioare, ce avea să mă conducă în cariera de medic psihiatru. Acest studiu a fost prelungeț în lungul mai multor decenii, întrucît psihiatria este o disciplină de intersecție, presupunînd cunoașterea a numeroase științe, în primul rînd biologia și genetica, psihologia, caracterologia, logica, sociologia, filozofia culturii etc., alături de studiul disciplinelor medicale și de activitatea clinică.

Psihiatria și psihologia au alcătuit pentru mine adevăratele deschideri de orizont asupra universului uman și asupra mea însumi. Socotesc că activitatea mea de scriitor nu este decît derivată, condiționată fiind de orizonturile și învățămîntele activității și pregătirii mele teoretice, de medic psihiatru.

Mărturiile participanților la această discuție au arătat, cred, un fapt: în aceste vremi, tinerii au avut oscilații în alegerea profesiei, între altele, pentru că fuseseră, în general, lăsați la propria lor puteri.

În prezent însă, o atare căutare prelungită nu mai caracterizează structurile sociale, care are mult mai multă răgoare și presupune planificări multiple, privind, de pildă, numărul specialiștilor într-un anumit domeniu și într-un anumit an; acești specialiști, odată formați, vor avea siguranța de a obține un loc în muncă.

Rostul familiei, școlii și organelor sociale de masă este tocmai de a ajuta pe tînr să se descopere pe sine, de a putea citi clar în el însuși, de a reduce astfel greutatea alegerii, sau a pierderii de vreme, îngăduindu-i să cunoască necesitățile economice, tehnice și culturale ale vieții sociale.

În concluzie, cu încredinșarea că exprim convingerea tuturor celor ce au lunt parte în această discuție, că sunt de toate profesie și în frumusețea, utilitatea și etica lor, că toate sînt în măsură să aducă celor ce le practică bucuriile cele mai înalte ale vieții, cu condiția ca aceste meserii să fie practicate cu înțelegere, entuziasm și dragoste, fiind în același timp o expresie credincioasă a aptitudinilor intelectuale și a conformației morale a fiecărui dintre noi. Alegerea unei profesii este așadar un act de sinceritate cu sine, de cunoaștere a propriilor limite intelectuale, dar și a propriilor limite: este în același timp o expresie a mărunții omului de înșerie în viața socială, la a cărei propășire este chemat să contribuie.

Izvorite din necesitățile vieții, constituite din studiul vieții, profesionale alctuieste, în întregul lor, o încornorare a vieții, pe care o implinesc o perfecționare, pregătind condiții de trai care în ce mai bune, generațiilor ce vor veni.

S P O R T

FINALA C. C. E. LA VOLEI

Dinamoviștii învingători în primul meci

Dinamo — Rapid

3-1

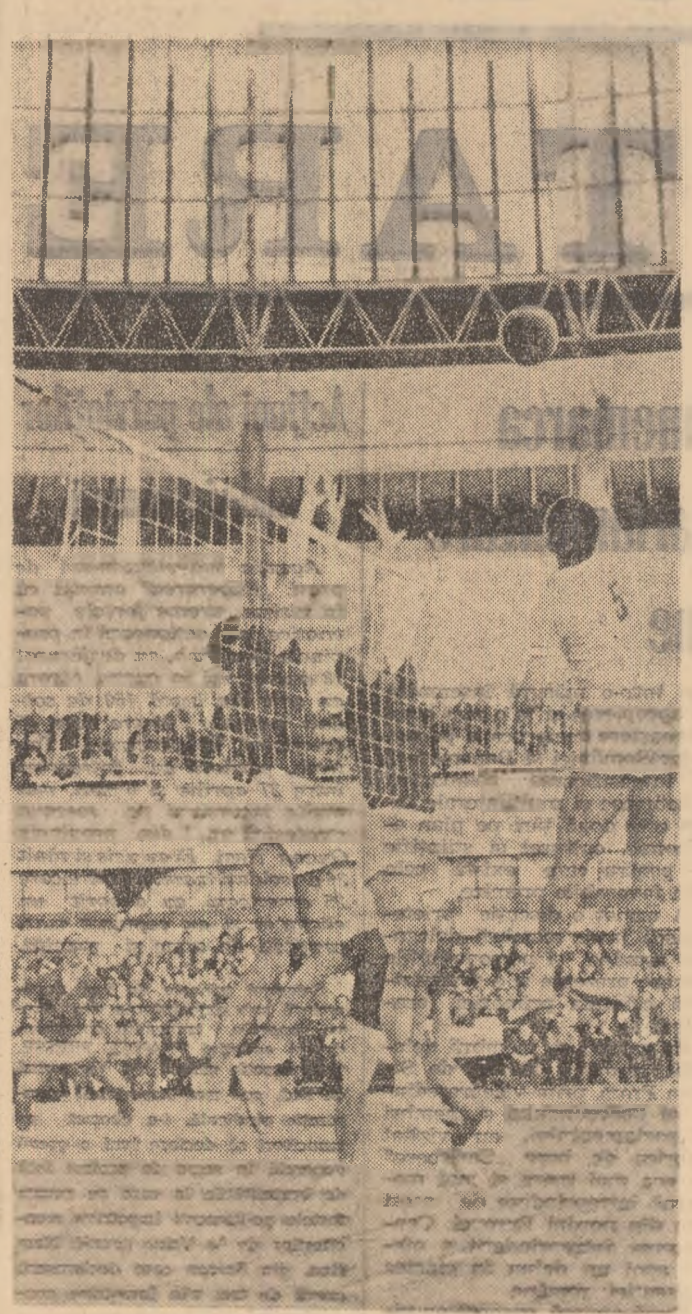
În sfîrșit, primul act din drama în două părți cum poate fi socotită o finală europeană a avut loc. Desi deznodămîntul avea în orice condiții o singură semnificație: partida s-a desfășurat într-o atmosferă de irenezie comună otrăvite finale europene. Dacă succesul era cunoscut înouă confirmare într-un plan superior, a indicatului valorii europene a voleiului românesc. În schimb echipa care va cuceri trofeul în această competiție de anvergură a suscitit discuții și opinii diferite. O anchetă realizată printre spectatori cu câteva minute înainte de meci ne indică drept cîștigătoare în prima mînaș, cu 75 la sută de opțiuni, echipa Rapid. Și totuși a câștigat în numai 95 de minute, echipa dinamoviștilor.

Dinamo a intrat pe teren avînd de înfruntat o echipă care păstra fală de ea două avantaje morale: a) delințioarea prelușului trofeului și b) recenta victorie din campionat în fața secundatilor sale, Dinamo București.

Într-un asemenea context, singura modalitate era de a aborda partida cu atitudine. Așa s-a și întîmplat. În primul set, consumat în numai 14 minute, rapidiștii s-au condus cu 2-0, dar mai mult, au fost siliți să cedeze la un scor concludent (3-15) înfrînți cu arma lor principală: blocajul. Rapidistii au jucat în această parte negativat doar în setul doi cînd au atlat asuzinat, reușind să reducă pentru câteva minute optimismul în galerie giuleșteană. Campionii au abandonat însă ritmul în lala unei echipe inițiate pe teren cu o ordine ordonat voință de a învinge. Căci, după ea au egalat, nra victorie în setul doi, au 15-9, ei au cedat următoarele 2 seturi la 15-13 și 7-15. S-ar părea că pînă la sfîrșit al acestei finale a conștientizat că surpriza de pe sporturi „optimalizate” ne aflăm însă în lala unui rezultat normal. Dinamo, cu un lot mult mai omogen, cu o concepție mai modernă de joc, cu un atac variat, eliberat de scheme preconceptuale și a adăugat de data aceasta în arsenalul său un blocaj de care s-a trecut de puține ori. A face evitarea de puține ori. A face evitarea de puține ori. A face evitarea de puține ori.

Deși mai aproape decît odată de sfîrșitul trofeului dinamoviștii nu sînt de loc scuțiiți de emoții. În partida revanșă cu altă mai mult cu cît mai tîrziu învinși de așadar au dovedit deseori înăvabilă resurse în a răsturna, favorabil lor, situații critice.

În orice caz raturul acestei finale va beneficia de un plus de dramatism și deci de interes, marcind situația fetică de a avea în finala europeană nu numai două echipe românești dar și două loturi de o valoare sensibil egală. V. A.

Atac al dinamoviștilor la fileu

H. H. ANGLIA

PREZINTĂ: una din marile favorite

Anglia este o țară mare favorită la aceste campionate mondiale din mai multe motive. Întîl pentru că dinime marea o țară cu o populație de cînd și a ajuns la rezultate bune în organizare cu 50 de ani înainte altor țări. Apoi, avianjii de a juca „acasă” reprezintă un imbold însemnat, și în acest sens avem un exemplu: dacă ne amintim că în 1958 la Stockholm, Suedia a fost înalțată în campionate mondiale și a fost un pas de a câștiga titlul, Chile, în 1962 a terminat pe locul III și a avut multe șanse să câștige campionatul.

Anglia ține foarte mult ca la aceste campionate fotbalul ei să ajungă în fruntea celui practicat de alte țări. După ce au învîntat întreaga lume să joace fotbal și au trimis antrenorii peste tot, pentru a arăta cum se joacă adevăratul fotbal, englezii au estimat că este mai bine să înțeleagă importanța jucătorilor lor și astfel puțin eile puțin, toată lumea a început să-i bată pe englezi, în lă Europa, unde la început englezii veneau doar să se distreze în vacanță și apoi chiar acasă la ei, cum a făcut Ungaria cu faimoasa partidă de la Londra, cînd a câștigat cu 6-3. Apoi, echipe de club, au continuat să-i întrecă pe englezi

în jocuri amicale, sau chiar în competiții oficiale cum ar fi: Cupa Campionilor Europeni, Cupa Cupelor, Cupa onorilor, etc. Anglia nu a avut niciodată noroc la campionatele mondiale Absență în 1930, 1934 și 1938, dar prezentă la toate celelalte ediții care s-au desfășurat după 1950. În Brazilia, în 1950, marea echipă Angliei era deja în decadență. A fost eliminată de S.U.A. din prima fază. Patru ani mai târziu, în Elveția, s-a prezentat într-o partidă penibilă, lentă, cu un joc vechi, demodat, și a fost înfrîntă de Uruguay. A fost eliminată și la Campionatele mondiale din Suedia în 1958 fără să arate progrese de nici un fel și a fost batută după o treia partidă de sovietici. În sfîrșit, în Chile, Anglia a fost eliminată de Brazilia cu 3-1. Toate aceste înfrîngeri au trezit, în sîrșit, pe conducătorii englezi, care s-au hotărît să considere sportul național și este practicat peste tot. Cine se duce în Anglia, rămîne surprins de numărul mare de stadioane, pline de tineri. Jucătorii englezi este solid fizic, tehnic, înclinați să joace pe teren uscat, este larg și fîng, de altfel în această conștientă tendință modernă actuală, contrară vechiului sistem de pase scurte laterale. Contactul

fizic cu jucătorul englez este dur, entuziștii nu este fetică de nîm, este obișnuit cu terozitate grăie și umede ale sermilor belicose, rezistent la orice oboseală. O altă caracteristică a englezilor este aceea că nu se dau bătăi. Oriicare ar fi rezultatul jocului, ei nu este niciodată pierdut pînă în ultimul minut și luptă cîntînd egal pînă la mîrți sau secunda punctului, acesta este un fapt foarte important.

Anglia se pregătește pentru a aceste campionate ca niciodată pînă acum, înclinație numeroase partidă amicale acasă, cu urning în Europa, pentru a putea să-și confirme fotbalul cu rivalii europeni, în America împotriva rivalilor sud-americani. Am văzut în prețioasă Spania — Anglia la Madrid, cîștigată de englezi cu 2-0, că marea de renoștere a lui Ramsey încapă să dea socote. Acest om vorbește puțin și joacă foarte puțin. La Madrid, s-a văzut condiția fizică a englezilor, excepțională timp de 90 minute, țoim de luptă în orice acțiune, lucru care face să scadă progresul randamentului adversarului, tot mai puțin în lă țările lor fizice; s-a văzut, de asemenea, clasa superioară a lui Charlton, Hillekens, Ball, formă de viață în Hani, am admirat un pător în clasa superioară Gordon Penbe. Jucătorii din țara joia publicității sînt, orice țară va avea o mare dificultate și un mare meci dacă va reuși să învingă Anglia.

Intr-o după amiază în Parcul Libertății din Capitală. Foto: TRIFU DUMITRASCU

PESTE 90 000 ELEVI

ÎȘI VOR PETRECE VACANȚA ÎN TABERE

Simbătă s-a încheiat la Sinaia lucrările constituirii activului care va lucra în tabere organizate în țară pentru vacanța de vară a elevilor. Timp de 3 zile participanții au dezbătut probleme privind activitatea acestor tabere, planificarea și desfășurarea muncii culturale, artistice și educativ-sanitare.

Anul acesta vor petrece vacanța în taberele organizate pe Valea Prahovei, Valea Otului și în alte locuri pitorești din țară mai mult de 90 000 de elevi, număr ce depășește cu 10 000 pe cel din

vara trecută. Paralel cu aceasta, numeroși elevi vor merge în excursii prin țară, prilej cu care vor vizita obiective industriale, monumente și locuri pitorești. În toate liceele și școlile generale vor funcționa cluburi, care și-au prevăzut programe bogate de activitate. Surprize și bucurii în plus pentru elevi vor constitui carnavalele de la casele pionierilor, focurile de tabără, drumetțiile în regiuni și alte asemenea manifestări.

(Agerpres)

CONTINUĂRI

Congresul Sindicatelor din România

Organizațiile de sindicat și U.T.C. prin natura atribuțiilor lor, au sarcini comune în ce privește educarea maselor de tineri pentru a învîta și a munci cît mai bine. Multe din masurile întreprinse în acest domeniu de organizațiile U.T.C. din fabrici și uzine, de pe șantiere, s-au bucurat permanent de sprijinul sindicatelor. Ele au contribuit și contribuie la rezolvarea multor probleme de tineret și viață ale tinerilor. Colaborarea dintre sindicate și organizațiile U.T.C. se bucură de apreciere tinerilor care se adresează acestora cu încredere pentru rezolvarea problemelor de muncă și sociale. Congresul Sindicatelor este un înalt forum de lucr u al claselor muncitoare. El va face bilanțul activității desfășurate de sindicate și va susține unei dezvoltări multilaterale măsurile pe care le vor lua sindicatele pentru îndeplinirea istoricelor sarcini stabilite de Congresul al IX-lea al P.C.R., pentru înflorirea României socialiste. Tribună a inteligenței și experienței colective a clasei muncitoare, Congresul — prin mandatul celor 4 000 000 de membri de sindicat — va jela pentru viitor forme și metode de muncă mai bune, mai perfectionate, va face să crească competența sindicatelor în rezolvarea multor probleme care le stau în față, va face ca prezența lor pe frontul dezvoltării construcției socialiste să fie cît mai activă și eficientă.

Milioanele de tineri din patria noastră, membri ai sindicatelor, întîmplat cu interes și încredere acest înalt forum al clasei muncitoare — cel de-al V-lea Congres al Sindicatelor din România, și-i urează succes deplin.

Din turnul pătrat al cetății

bavami fotografiile, în ciuda fidelității mecanice, obțin simple perspective anodine, rect, un fel de peisaje mușicifite. Poate doar dacă bei un păhăruț de vin ars și dacă apoi privești mai lung fragmentul de cetate pictat pe oală de pe păhăruțul în culoarea cobaltului, atunci să recunoști ceva din farmecul inimitabil al locurilor. Dar atunci expliata veșitiei trebuie căuțată, ori în țara băuturii, ori în temperatura înaltă din cupătoarele ceramicilor, ori — cum cred eu — în calitatea poetică a arhitecturii pe de-a-propuș înfruntată cu frumozul în genere, ca să rămîm insensibil la primele țigări Sighetorești, chiar așa, în funcția de simbol suport.

În vasta copie unde se ră-

față orașul, prelungindu-și pe coaste doar cîmăștele, timpul vine să semene, în calitate de opozitor, armonicele tonuri ale zădărilor seculare. Teneția inițial banale au devenit, prin succesive degradări în planul funcțional, niște opere de artă, înalte fascinanțe, și îmi pare cu neputință de crezut că o orăbă în simplare le-a servit cu atîta sananță științivă a paletei. Din cînd în cînd, o municipalitate prea zelosă ori niște locatari geloși pe fațadele noilor blocuri, operază desigur ranoyării, dar, din furtive, intervenții pieră repede stridentă, pătina rămîne pe de-sambul și se urmă, dincolo de cromatizările epurante, există, imposibil de șters, culoarea legendară. De aici, de la poartele turnului pătrat, un festuc de țiciri și de umbre oboară, se pierde departe, departe, pînă în albastru. Acolo, spre înălțata de cuprindere ale simțurilor, a-lergi și te întorci în cele

cîteva secunde, cît bate orologul, iar în căldoria asta ai cuprins un zbucium de veacuri focul aprins de străvechi păminteni cu bucați de cremene ciomete, furcile și topoarele din răscoalăles nesfirșite ale iobagilor, ultimul vers, rămas neseris, al lui Petofi, odată cu la 1849 în bălăie de la Albești, lăunțurile de tur otocînd la sfîrșitul celui de-al doilea război mondial, Elbe-rarea. Cît bate orologul atî se arată în afară o figură din sodicală pîșin și populară; print-o ferăstrău se vede mecanismul inens luorat de meșteri medievale de mult epuși; l-a reparat, nu de mult, un lăcătuc mecanic de la un S.M.T. din apropiere, după lungi dibuiri, venind seard de seară în turn, lucrînd pînă ce a izbucit să atunge răgna de pe veacuri...

Dar tată, sus pe platforma turnului se zărește o sîgoată albă Citeț pe ea o inscripție uluitoare:

„Au pole du Nord: 3 975 km”. Acestă înștințare, făcută în cel mai pur stil județev-neian, mă face să pipăi balustrada: nu cumva visez? Dar nu, jos, mașinile trustului alimentafiei publice cară piine, carne și lapte, citiva firme cu neon strășugiu în formă de bile înserior, lumina iasă de la cinematograful. Mă repad în latura opusă a turnului; dacă aici există o așezată cu distanța spre polul nord, dincolo. Intr-adevăr, simetria, înecătorul e la locul lui. El comunică: „Au Pole du Sud: 14 025 km”.

Ca să știm! Drumetul să-și planifice eforturile... Spre polul sud, bunăoară, țată, are mai mult de mers... În așa am rîs, holoholind din bășug. Apoi însă am rămas tăcut. Într-ăpoi, în sfîrșit, am înțeles. Și, înșogînd, m-am lăsat cuprins de vraja acestor inscripții ciudate, a-proape fantastice.

Da, aici, numai aici, în acest imperiu al poeziei, al inefabiliei frumuseții, marcaroa distanțelor pînă la poli Terrei e un lucru o rost. Păcă că nu se pot nota cu similitudă precizie și distanțele în timp, între epoca maximeilor surșinții cîndă îndurate și fericiții deplînd din viitor. Și totuși o unitate care să măsoare apropierea viitorului există; parte din ea este circumscrisă pri-belistei ce stăpînește privirile. Este prezentul. Oamenii a-

cestui pămint au dreptul la exactitate întocmai ca și la fantezie. Și-au cucerit cu sîngere acest drept. Turnul pătrat al cetății, strășugul timpului și spațiului sighetorean, certifică.

Iar colatele albe ale globului nostru, fermecate, își aruncă strășugurile de glorie spre el, de la 3975, respectiv de la 14 025 km, în fiecare noapte cu lună plină.

Lecție în aer liber

le; bagajele mai grele trec pe umertă... bărbotești, acolo unde urcăuțul devine mai dificil.

Lecțiile de istorie și geografie din tren și se adaugă în afară pe care ai putea s-o numești o lecție despre colegialitate și prietenie...

Dacă demurele filmul celor două zile de excursie — mesele întinse sub merrî înșloșiți — și fetele „gospodine” care-și serveau colegii cu prîjituri pregătite de ele), jocul de orientare țechipa lui Ilușă Nicolae, cîștigătoare), seara de dans din poiană, sub clar de lună, urcările spre vrful Cozia, cîntecul și discuțiile la foc deosebit de frumoșilor din împrejurimi și clipele pline de romantismul unei vîrste

unce („hai să vîșmă despre ce vom fi, despre ce vom urma mai departe...”) — iată, sevețele, nu numai ale unei simple excursii, ci și filmul tineretii însăși, cu entuziasmul și pasiunea ei, cu grațiozitatea și romantismul ei, cu descoperirile nu numai ale unor peisaje minunate, dar și ale frumuseților dezvoltîndu-se în caracter, în aspirații, în prietenii, în spiritul de colegialitate.

Și dacă, la încheierea excursiei, derulînd filmul acestor două zile pline, evoc o clipă sau altul — seriositatea, călătorii din Laura Trasca, călătorii din al lui Ilușă — ghitaristul, cadifele în paranteză ale Niculinei Munteanu, gureșii Milcușii Opris sau ochii limpei, copilărești ai lui Tiparuș — iepuraru! — nu pot să nu le alătur chipul profesorilor-dîrșogîță, risul desăcis, înțeleptor, de cămară mai mare, de bun pedagog, acea ramă (dar și arțizatul), pasivul înțelegere și dragățe pentru fiecare din elevii care alcătuiesc colectivul urcia din cele mai bune clase a liceului sibian...

Am vrut să vorbesc despre excursia în aer liber a unei clase de elevi. Dar, iată, nu-am putut înșelabil să nu vorbesc despre lecțiile în aer liber, lecțiile unei asemenea excursii.

DE PESTE HOTARE

Vizita în Danemarca a delegației parlamentare române

COPENHAGA 14 — Trimișul special Agerpres, Nicolae Ionescu, transmite: Simbătă delegația Marii Adunări Naționale a Republicii Socialiste România, condusă de tovarășul Ștefan Voitec, președintele M.A.N., a făcut o vizită la primăria orașului Copenhaga. Aici, oaspeții au fost întâmpinați de președintele Folketingului (parlamentului) Julius Bomholt, de președintele Consiliului Municipal, Henry Stjernquist, de primarul general al Copenhagii, Urban Hansen, și de alte persoane oficiale, deputați și membri ai Consiliului Municipal. Salutând delegația română, președintele Folketingului Municipal a amintit cu satisfacție rezultatele favorabile ale vizitelor reciproce în cele două țări întreprinse nu de mult de edilii orașelor Copenhaga și București. Am fost profund impresionat — a declarat el — de avizul care caracterizează dezvoltarea economică a țării dv.

În răspunsul său, tovarășul Ștefan Voitec a subliniat impresia favorabilă pe care frumosul oraș Copenhaga a produs-o asupra membrilor delegației.

El și-a exprimat, de asemenea, convingerea că vizita pe care a întreprins-o în țara noastră delegația Folketingului, ca și actuala vizită în Danemarca a delegației Marii Adunări Naționale, vor contri-

bui într-o măsură însemnată la apropierea și la o mai bună cunoaștere reciprocă a popoarelor României și Danemarcei, la intensificarea colaborării fructuoase și multilaterale între cele două țări pe plan economic, cultural și științific — pentru care există cele mai favorabile premise.

A urmat o discuție prietenească între membrii delegației române și personalitățile daneze prezente și a fost vizitată clădirea primăriei orașului.

În aceeași zi, membrii delegației române, însoțiți de Simon From, prim-vicepreședinte al Folketingului și membri ai parlamentului, au vizitat fabrica de bere „Carlsberg” — cea mai mare și mai modernă întreprindere de acest gen din nordul Europei. Conducerea întreprinderii a oferit apoi un dejun în cinstea delegației române.

După-amiază, oaspeții au vizitat orfelinatul memorial „Jacob Michaelsen”, iar apoi au făcut o plimbare prin „Jaegersborg deer” (Parcul câprioarelor).

Seara, membrii delegației Marii Adunări Naționale au participat la un dîneu oferit la „Palace Hotel” de președintele Consiliului Municipal al orașului Copenhaga. La dîneu au participat președintele Folketingului, Julius Bomholt, și alte persoane oficiale.

Acțiuni ale patrioților sud-vietnamezi

Agencia sud-vietnameză de presă „Eliberarea” anunță că în ultima vreme forțele patriotice care acționează în provincia Gia Dinh, au desfășurat 13 operațiuni în cursul cărora au scos din luptă 150 de soldați inamici, dintre care 45 americani. În provincia Tay Ninh, patrioții au întreprins între 27 aprilie și 6 mai, mai multe incursiuni pe șoseaua strategică nr. 1 din provincia Quang Ngai. Ei au ucis și rănit 36 de soldați inamici dintre care 25 americani, au doborât un elicopter și au capturat mari cantități de arme și muniții.

Salgonul trăiește de ieri după-amiază sub amenințarea unei greve generale, transmit corespondenții agenției FRANCE PRESSE. Confederația muncii din Vietnamul de sud, cea mai importantă organizație sindicală, i-a chemat pe muncitorii să declare luni o grevă generală în semn de protest față de brutalitățile la care au recurs forțele politienești împotriva muncitorilor de la Uzina textilă Nam Hoa, din Saigon care declaraseră grevă de trei zile împotriva concedierii unor lideri sindicali.

Criza N.A.T.O.

Turneul lui Thomson

Obiectivul principal al vizitei pe care o va efectua la Washington și Ottawa George Thomson, ministrul britanic pentru probleme europene și atlantice, este de a obține aprobarea Statelor Unite și a Canadei pentru modificările structurii N.A.T.O. în conformitate cu un plan britanic, elaborat în acest sens de guvernul englez.

Potrivit agenției FRANCE PRESSE, este vorba de un plan încă neaprobabil de toți membrii alianței și care va fi supus dezbaterii sesiunii Consiliului ministerial al N.A.T.O. ale cărei lucrări se vor ține în zilele de 7 și 8 iunie la Bruxelles. Planul va fi discutat, de altfel, și în prezua sesiunii de către membrii N.A.T.O. cu ex-

Povara taxelor

Povara taxelor constituie o preocupare de prim ordin pentru studenții japonezi. Zilele trecute 1.500 de studenți de la universitatea Waseda (Tokio) au demonstrat împotriva majorării taxelor universitare. În fotografie: aspect de la demonstrație

R.S. CEHOSLOVACA: imagine din Bratislava

Consfătuirea de la Viena

VIENA 14 — Corespondentul Agerpres, P. Stăncescu, transmite: La Viena a avut loc o consfătuire a reprezentanților unor partide comuniste din țările Europei occidentale. Ordinul de zi a întâlnirii a cuprins un schimb de păreri asupra noilor posibilități ale forțelor clasei muncitoare și a altor forțe democratice, antimonopoliste. Partidele comuniste au hotărât să prezinte propuneri pozitive pentru a căror examinare și aplicare ele doresc realizarea unei înțelegeri, și au subliniat necesitatea unirii tuturor forțelor interesate în menținerea păcii mondiale, amenințată de agresiunea americană din Vietnam și de pretențiile militarismului vest-german.

În comunicatul dat publicității la sfârșitul consfătuirii se subliniază că atmosfera caldă și frățească în care s-a desfășurat consfătuirea a constituit o expresie a sentimentelor de solidaritate care leagă partidele comuniste, în ciuda condițiilor deosebite existente în fiecare țară în parte.

Un succes al muncitorimii italiene

Camera deputaților din Italia și-a încheiat dezbaterile asupra proiectului de lege privind așa-numita „cauză dreaptă” în problema concedierii. Este o lege care trebuie să vină în sprijinul oamenilor muncii, apărându-i de concedierile nemotivate la care recurg conducerea întreprinderilor, iar Camera Deputaților a aprobat-o cu o mare majoritate de voturi; 422 de deputați au votat pentru, iar 32 împotriva.

Noua lege specifică faptul că nu se admit concedieri din motive politice, sindicale sau religioase. Ea reprezintă o mare victorie a oamenilor muncii din Italia, deoarece limitează discriminările politice, precum și cele împotriva conducătorilor sindicali din întreprinderi, acum cind marile monopoluri au declanșat o adevărată ofensivă, intensificând concedierile și cerind autorizațiilor să consimțea la înghetarea salariilor.

potrivă lui Ian Robertson „reprezintă începutul unui atac îndreptat asupra tuturor universităților de limbă engleză din R.S.A.”. Manifestații asemănătoare de protest au avut loc la Colegiul de educație din Johannesburg, Colegiul pentru probleme asiatice din provincia Transvaal și în multe alte instituții de învățământ superior.

„Cazul Robertson” nu a înfriziat să aibă ecouri și în parlamentul sud-african. D-na Helen Suzman, membră a parlamentului din partea partidului progresist, a declarat că măsurile adoptate împotriva președintelui N.U.S.A.S., „constituie un alt exemplu de abuz scandalos din partea statului care condamnă poporul la o existență mizeră în propriul țară”. Ea a afirmat că prin această acțiune ministrul de interne a arătat cu claritate „intențiile sale de a întinda Unitatea națională a studenților sud-africani și pe studenții de la universitățile de limbă engleză, pentru a-i împiedica să provoace greutăți regimului. Guvernul — a adăugat ea — continuă o vîntură pe scară largă împotriva oamenilor, care, desi nu dispun de nici o protecție, au curajul să se opună politicii rasiale”.

„Dacă în tribunale nu poate fi adusă nici o justificare pentru această interdicție — a scris ieri ziarul „THE STAR” — oponentii guvernului nu trebuie să fie învinuți atunci cind afirmă că regimul folosește puterile sale tiranice pentru a reduce la tăcere pe criticii săi și pentru a pedepsi oameni din cauza convingerilor lor”.

Oricum, furtuna a fost declanșată „Răfuiala” ministrului de interne sud-african Vorster, cu studenții amenințat tot mai mult să se întoarcă chiar împotriva regimului. Acesta este cel din urmă lucru pe care-l doresc Vorster și Vorster. Dar, de ceea ce te temi... nu scapi întotdeauna!

P. NICOARĂ

Însemnări

Armalita

Citim în Enciclopedia Americiana: „Gloantele dum-dum sunt proiectile explozive cauzând răni extraordinar de grave. Aceste gloante nu sînt folosite decît pentru vîntoarea a-nimalelor mari. Convenția de la Haga interzice total utilizarea lor militară. Cel care folosește asemenea gloante se autocaracterizează ca barbar”.

Avem în față o relatare a agenției britanice Reuter care relevă că la începutul acestui an numeroase unități de infanterie ale Statelor Unite din Vietnamul de sud au primit așa numita pușcă „armalita” ale cărei gloante nu sînt altceva decît o variantă a gloanțelor dum-dum cauzind chiar rașii și mai grave decît acestea din urmă. Iată cum caracterizează agenția britanică, armalita:

„Orice hazard este exclus: rînitul este condamnat la moarte. Viteza gloanțelor armalitei și eficacitatea sa sînt de așa natură încît rana nu poate fi niciodată vindecată. De cele mai multe ori o parte întreagă a corpului celui alins explodează pur și simplu. S-a luat drept fiind în cursul unor încercări o nucă de cocos. Cu un gloante obișnuit nuca de cocos este străpunsă. Un gloante de armalita o face să explodeze”.

„După gaze toxice și napalm, gloante gen „dum-dum”. Încă o verigă la lanțul atrocităților prin care se încearcă, zadarnic, înșeușirea patrioților sud-vietnamezi.

Oricum, definiția pe care una din cele mai prestigioase enciclopedii din Statele Unite o dă — indirect — sesiunii Pentagonului este foarte exactă. Avem în față un act de barbarie calificată.

E. R.

CONSULTĂRI ÎN PROBLEMA CIPRIOTĂ

ATENA 14 (Agerpres). — Simbătă reprezentantul special al secretarului general al O.N.U. în Cipru, Carlos Bernardes, a avut o întrevedere cu ministrul de externe al Greciei, J. Tombas. Această întrevedere a marcat sfârșitul contactelor sale cu conducătorii greci, pe care le-a avut în timpul vizitei efectuate la Atena.

Comentînd vizita la Atena a lui Bernardes, presa greacă afirmă că acesta ar fi prezentat conducătorilor greci un plan al secretarului general al O.N.U. U Thant, vizînd o soluționare provizorie a problemei cipriote.

Ziarul atenan, „KATHIMERINI” consideră că în prezent se fac încercări în două direcții: pe de o parte, spre o reglementare provizorie a problemei, iar pe de alta, spre o soluționare definitivă.

„Bernardes, scrie ziarul a sugerat un plan pe 5-10 ani comportînd garantarea independenței Ciprului, revizuirea tratatelor de la Zürich și Londra, precum și demilitarizarea insulei”. În ceea ce privește soluția definitivă, adaugă

„Kathimerini” misiunea lui Bernardes are un caracter exploratoriu și se limitează la schimburi de vederi cu părțile interesate.

Presă turcă vorbește și ea despre existența unui plan al secretarului general al O.N.U.

Ziarștii Drew Pearson și Jack Anderson au avut să răspundă în fața tribunei pentru o acuzație neobișnuită: folosirea unor documente primite de la un colaborator al senatorului Thomas Dodd care, după ce s-a certat cu patronul său, le-a adus la cunoștința presei. Senatorul susține că documentele l-au fost sustrate și cere de la ziarștii implicinai o despăgubire de 5.000.000 de dolari. Procesul va avea deci ca obiect stabilirea vinovăției pentru furtul de documente și nu confirmarea sau infirmarea activității oneroase a senatorului Dodd.

De altfel, în această privință se așteaptă avizul Comitetului însărcinat să vegheze la buna comportare a membrilor Senatului care — pentru prima oară din 1954, cînd o anchetă similară a pus capăt carierei „vîntorului de vrăjitoare” de tristă memorie McCarthy — trebuie să se pronunțe asupra vinovăției senatorului de Connecticut, Thomas Dodd. Argumentele apărării senatorului sînt destul de frivole: neizbutind să facă față „obligățiilor” cu salariul său de 30.000 de dolari anual, el a căutat să-și rotunjească veniturile. În urma organizării a trei banchete de binefacere, el a primit 100.000 de dolari (la unul dintre ele „vedeta” fusese actualul președinte Lyndon Johnson, iar la altul — actualul vicepreședinte Hubert Humphrey). Pe invitații se menționa că banchetul a fost inițiat „pentru a-l ajuta pe senatorul Dodd să ducă o campanie viguroasă”.

Amănuntul acesta a fost împărtășit din inițiativa unui bun cunoscător al legilor americane: dacă fondurile realizate sînt destinate campaniei electorale, atunci se aplică scutirea de impozit. Pe oînd, dacă este vorba de acțiuni pentru sporierea profiturilor, atunci sumele sînt automat impozabile, la fel ca orice alt venit. Asupra acestui aspect urmează să se pronunțe serviciile fiscale competente. Cît privește practica „banchetelor de binefacere”, ea a atîns par-ese apogeu în viața politică americană, dacă se ține seama că un om de afaceri influent a răspuns la ancheta unei reviste că a primit într-un an aproximativ 100 de invitații de acest soi.

Pe lângă afacerea banchetelor (impozabile sau nu), senatorul Dodd are „pe conștiință” un inel de preț, primit ca o atenție pentru soție, covoare scumpe, un apartament la New York, o limuzină etc. Cel mai dărnice dintre prietenii senatorului a fost Julius Klein, cunoscut în lobby-ul din Washington ca reprezentant al intereselor vest-germane. Ca un contraserviciu, — așa cum a reieșit din articolele semnate de Pearson și Anderson — multe din intervențiile pronunțate de Dodd în Senat, în favoarea poliției guvernului R. F. Germane, au fost redactate de... Julius Klein. Prietenia Dodd-Klein a fost atât de puternică, încît senatorul de Connecticut n-a ezitat să plece la Bonn, pentru a-l lăuda meritele în fața șefilor săi ierarhici.

În disputa Dodd contra Pearson-Anderson se vede că, indiferent cum și-au procurat ziarștii datele incriminatorii, balanța înclină în defavoarea senatorului de Connecticut. „Scandalul Dodd” nu a putut rămîne fără ecou la Washington, unde republicanii se pregătesc să-l exploateze în scopuri electorale. Există temeri că situația jenantă a senatorului de Connecticut s-ar putea resfringe asupra candidaților partidului democrat (mai cu seamă dacă se ține seama că „scandalul Dodd” urmează după condamnarea fostului secretar al grupului parlamentar democrat, Bobby Baker) în alegerile parțiale din toamna anului 1966.

SCANDALUL „DODD”

„DODD”

Pe scurt

● LA MINISTERUL afacerilor externe al Guineei a avut loc ceremonia schimbului instrumentelor de ratificare a Acordului de colaborare culturală între Republica Socialistă România și Republica Guineea.

● Schimbul instrumentelor de ratificare a avut loc între Ivanciu Popescu, însărcinatul cu afaceri ad-interim al Republicii Socialiste România la Conakry și Saidou Conte, ministrul educației naționale din Guineea.

● GUVERNUL francez a conferit lui Mihnea Gheorghiu, vicepreședinte al Comitetului de Stat pentru Cultură și Artă din Republica Socialistă România, crucea „Ordinului artelor și literelor” în

gradul de ofițer, pentru merite deosebite în domeniul artei și culturii. Distincția a fost înmînată la Cannes în prezența unor personalități franceze și străine de André Holleaux, director general al Centrului național al cinematografiei franceze, în numele lui André Malraux, ministrul pentru afacerile culturale.

Cu acest prilej, Andre Holleaux și Mihnea Gheorghiu au subliniat posibilitățile de dezvoltare a colaborării culturale româno-franceze.

● LA „TEATRUL — 199” din Sofia a avut loc o seară consacrată literaturii române, cu primele apariții în limba bulgară a unei antologii de proză românească intitulată „Cei care plîtesc cu viața lor”. Cu acest prilej, scriitorul bulgar Kliment Tacev a făcut o prezentare a prozei românești clasice și contemporane. S-au citit bucăți din antologia românească apărute în limba bulgară. La această seară a participat grupul de prozatori români, condus de Lucia Demetrius, care se află în aceste zile într-o vizită în Bulgaria.

● LA MOSCOVA a avut loc o plenară a Comitetului Cen-

trului al Uniunii Tineretului Comunist Leninist. Plenara a ascultat și a aprobat în unanimitate raportul Comitetului Central al U.T.C.L. la apropiatul Congres al Comsomolului.

● LA NOVOSAD s-a deschis ieri cel de al 33-lea tirg agricol internațional. În cele 20 de pavilioane aflate pe o suprafață de 360.000 mp — peste 13.000 expozați din R.S.F.I. și străinătate prezintă produse agricole și zootehnice, produse ale industriei constructoare de mașini agricole, industriei chimice și alimentare, precum și utilaje necesare acestor ramuri industriale. La deschiderea tirgului a participat președintele R.S.F.I., I. B. Tito.

● STUDENȚII Colegiului orășeneț din New York au organizat o demonstrație de solidaritate cu studenții Universității din Chicago, care au inițiat o serie de acțiuni de protest împotriva examenelor de „maturitate de gîndire”. Aceste examene nu au nici o legătură cu sesiunea de primăvară, fiind desfășurate la insistența Pentagonului în rîndul studenților care

au împlinit vîrsta de a fi chemați sub arme. Cel care nu vor da dovadă de „calități deosebite” urmează să fie încorporat și după toate probabilitățile, trimis în Vietnamul de sud.

● VINERI s-a desfășurat în Franța prima din cele trei zile de acțiune pentru pace în Vietnam, organizate de Mișcarea tineretului comunist. Această zi a fost marcată prin numeroase manifestații de stradă, mitinguri și marsuri ale păcii.

● CAZUL profesorului american de istorie Genovese de la Universitatea din Camden (Statul New Jersey) a fost reexaminat vineri de consiliul de conducere al universității. Aceasta s-a făcut la cererea candidaților republican la postul de guvernator al statului New Jersey, Wayne Dumont Jr., și a unui senator care au insistat pentru înlăturarea profesorului Genovese din universitate pentru motiv că s-a pronunțat împotriva războiului pe care S.U.A. îl duc în Vietnam.

Consiliul de conducere al Universității din Camden a hotărît că Genovese nu se face

vinovat de încălcarea legii națiunii și a statului și nici a regulamentelor universității.

● APROXIMATIV 10.000 de studenți argentinieni au participat la un miting în fața clădirii Congresului Național din capitala țării. Ei au cerut majorarea fondurilor necesare învățămîntului superior. După miting a avut loc o demonstrație.

● POSTUL de radio „Patet Lao” a transmis un comunicat potrivit căruia, de la începutul anului pînă la 10 mai, forțele patriotice laotiene au doborât 130 de avioane americane ce au întreprins raiduri și bombardamente asupra regiunilor eliberate, aflate sub controlul forțelor Neo Lao Haksat. Au mai fost avariate, de asemenea, numeroase avioane și au fost făcuți prizonieri mai mulți piloți americani.